zrcalo, optičko 1010

smjer prostora. Upadni i odbojni kut (u odnosu na okomicu na plohu zrcala) su uvijek jednaki. Predmet i slika u ravnome zrcalu enantiomorfno (obrnuto) su simetrični preko ravnine simetrije. Zakrivljena zrcala većinom su dijelovi nekih pravilnih ploha, pa tako nastaje sferno zrcalo, elipsoidno zrcalo, paraboloidno zrcalo, hiperboloidno zrcalo i dr. Optička se zrcala raznoliko primjenjuju, ponajprije u optičkim instrumentima i reflektorima (→ zrcalo, parabolično → teleskop). I u drugim sustavima koji se mogu opisati zakonima sličnim geometrijskoj optici (npr. elektromagnetski ili

akustički sustavi) postoje sastavnice koje djeluju kao zrcala (\rightarrow zrcalo, magnetsko).

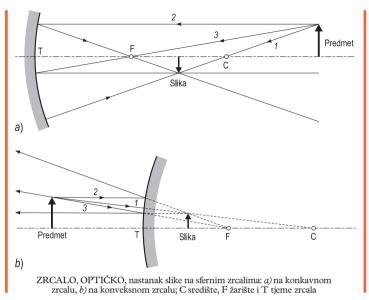
zrcalo, parabolično (engl. parabolic reflector; njem. parabolischer Reflektor; rus. napaδολιναεςκοε βερκαλο), zrcalna površina u obliku rotacijskoga paraboloida. Obasjano točkastim izvorom svjetlosti ili drugim elektromagnetskim zračenjem, u žarištu nakon refleksije oblikuje svjetlosni snop usporedan s osi zrcala, a pri prijmu snopa usporedna s osi zrcala, okuplja svjetlosni snop u žarište zrcala.

zrcalo, strujno (engl. *current mirror;* njem. *Stromspiegel;* rus. *moκοβοε зερκαλο*), elektronički sklop, spoj dvaju bipolarnih ili dvaju unipolarnih tranzistora jednakih karakteristika kojim se struja iz jedne grane zrcali u drugu granu. Kroz oba tranzistora teku jednake struje. Omjer struje kolektora i ulazne struje iznosi: $I_{\rm C2}/I_0 = \beta/(\beta+2)$, pa je za faktor strujnoga pojačanja $\beta>>2$ struja kolektora $I_{\rm C2}\approx I_0$. Umetanjem trećega tranzistora u spoj sljedila dobiva se poboljšano strujno zrcalo. Strujno se zrcalo primjenjuje kao strujni izvor ili strujni ponor i aktivno trošilo u analognim integriranim sklopovima. \rightarrow *Widlarov strujni izvor*

zrnčanje, štokanje, ozrnjavanje (engl. stone dressing; njem. Stocken; rus. каленная облицовка),

ZRCALO, PARABOLIČNO, shema refleksije svjetlosti

površinska obradba kamena ili betona nazubljenim čekićem (čekić zrnčar), čime se postiže njihova zrnata faktura. Ovisno o nazubljenosti čekića i o udarcu nastaje grubo, srednje, sitno i fino zrnčana

površina. Postupak se obavlja ručno ili strojno.

zujalo (engl. buzzer; njem. Summer, Brummer; rus. 3ymnep), naprava koja odašilje određen stalni ton. Najviše služi za zvučnu signalizaciju, npr. pri ispitivanju ožičenja uređaja.

zupčanik (engl. gear; njem. Zahnrad; rus. 3yðuamoe κοπεςο), ozubljen strojni element koji u paru s drugim zupčanikom ili ozubljenom letvom služi za mehanički prijenos snage i gibanja, tj. zupčasti prijenos. Obično je valjkasta ili stožasta oblika, što ovisi o položaju osi zupčanika, koje mogu biti usporedne, ukrižene ili mimosmjerne. Najčešća je izvedba s usporednim osima, u kojoj su zupčanici valjkasti sa zubima ravnomjerno raspoređenima oko plašta (čelni zupčanici ili čelnici),

Ukrižene osi Stožnici nje
nje
ne osi
ci Pužna kola

ZUPČANIK, zupčanički parovi